

Mutta eikö *mawla*-sana tarkoita ystävää?

Vaikka suuri määrä sunni-oppineita kaikilta aikakausilta ja kaikista näkökulmista ovat vahvistaneet tapauksen ja historialliset Profeetan (sawa) sanat, heillä on silti vaikeuksia sovittaa sitä siihen, mitä todella tapahtui Profeetan (sawa) menehtymisen jälkeen. On tämän lyhyen asiakirjan laajuuden ulkopuolella kertoa yksityiskohtaisesti nuo tapahtumat. Tärkeä asian ydin on se, että monet sunni-oppineet väittivät Profeetan (sawa) haluavan pelkästään julistaa Ali (as) Muslimien ystäväksi ja auttajaksi!

Tässä tapahtumassa on monia osa-alueita, jotka näyttävät, että se oli paljon merkittävämpää. Monien Koraanin jakeiden ilmestyminen, suuri väkijoukko, Profeetan (sawa) elämän viimeiset vaiheet, sen vahvistaminen ihmisille, että Profeetta (sawa) oli ylivoimainen määräysvallassa, myöhemmät onnittelet Umarin toimesta kuten monet muut tekijät, joita on vaikea kätkeä tässä lyhyessä asiakirjassa, kaikki osoittavat tapahtumaan yhtenä Profeetan (sawa) viittaamana seuraajan määräämisenä. On selvää, että *mawla*-sanaa käytettiin absoluuttisen määräysvallan merkityksessä Profeetan (sawa) jälkeen sisältäen – muttei rajoitettu – väliaikaisen vallan.

Viimeinen sana

Jos edelleen on epäilyksiä tämän lausunnon historiallisesta merkityksestä sekä joidenkin ihmisten ponnisteluista peittää se, olkoon tämä viimeinen sana:

Kun Imaami Ali (as) hänen kalifaattinsa aikana ja vuosikymmeniä Ghadir Khummin tapauksen jälkeen, sanoi Anas bin Malikille, Profeetan (sawa) seuralaiselle. “Miksi et nouse seisomaan ja todista, mitä kuulit Allahin Lähettiläältä (sawa) Ghadir Khummin päivänä?” Hän vastasi: “Oi, Amir Al-Muminin! Olen kasvanut vanhaksi enkä muista.” Siihen Ali (as) vastasi: “Merkitköön Allah sinut valkealla (spitaalini) täplällä, jota ei voi peittää turbaanilla, jos tietoisesti pidättelet totuutta.” Ja ennenkuin Anas nousi ylös paikaltaan kärsi hän suuresta valkeasta täplästä kasvoillaan.”

- Ibn Qutaybah al-Dinawari, *Kitāb al-Ma'arif*, (Cairo, 1353 AH), p. 251
- Ahmad bin Hanbal, *al-Musnad*, vol. 1, p. 119
- Abu Nu'aym al-Isfahani, *Ḥilyat al-ʿAwliya'*, (Beirut, 1988), vol. 5, p. 27
- Nur al-Din al-Halabi al-Shafi'i, *al-Sirah al-Halabiyya*, vol. 3, p. 336
- Al-Muttaqi al-Hindi, *Kanz al-'Ummal*, (Halab, 1969-84), vol. 13, p. 131

Löytääksesi yksityiskohtaista tietoa Ghadir Khummin tapahtumasta, vieraile:

<http://al-islam.org/ghadir/>

v 1.0

Lähettiläs! Julista sitä, minkä Herrasi on sinulle ylhäältä lähettänyt, sillä jos et niin tee, et voi pitää itseäsi lainkaan Hänen sanansaattajanaan. Kyllä Jumala varjelee sinut ihmisiltä. Jumala ei totisesti ulota johdatustaan uskottomiin
Koraani: Kappale 5, Jae 67

Nimittikö Profeetta (s) seuraajan?

Shialaiset uskovat, että Profeetta (sawa) täytti Koraanin jakeessa mainitun julistamisen, kun hän nimitti Imaami Ali bin Abi Talibin (as) seuraajakseen Ghadir Khummin päivänä.

Mitä tapahtui Ghadir Khummin päivänä?

Ghadir Khumm on paikka muutamia maileja Mekasta tiellä Medinaan. Kun Profeetta (sawa) oli kulkemassa tämän paikan ohi 18. päivänä Dhu'l Hijja kuukautta (10. maaliskuuta 632) paluumatkallaan jäähyväispyhiinvaellukseltaan, jae “*Lähettiläs! Julista sitä, minkä Herrasi on sinulle ylhäältä lähettänyt...*” ilmestyi. Täten hän pysähtyi julistamaan ilmoituksen pyhiinvaeltajille, jotka olivat tulleet hänen seurakseen Mekasta ja joiden oli määrä jatkaa siitä risteyspaikasta kunkin omaan suuntaansa. Profeetan (sawa) määräyksistä erityinen puun oksista tehty saarnatuoli rakennettiin hänelle. Keskipäivän rukouksen jälkeen Profeetta (sawa) istui saarnatuoliin ja piti viimeisimmän julkisen puheensa suurimmalle väkijoukolla ennen kuolemaansa kolme kuukautta myöhemmin.

Hänen saarnansa kohokohta oli kun ottaessaan Imaami Alin (as) käden ja kysyi seuraajiltaan, oliko hän ylivoimainen määräysvallassa (*awla*) itse uskoviille. Joukko huusi yhteen ääneen: “Niin se on, oi Allahin Lähettiläs”.

Sitten hän julisti: **“Hänelle, jolle minä olen valtiias (*mawla*), myös Ali on hänen valtiaansa (*mawla*). Oi Allah, ole ystävä hänelle, joka on hänen ystävänsä, ja ole vihollinen hänelle, joka on hänen vihollisensa.”**

Välittömästi sen jälkeen kun Profeetta (sawa) oli lopettanut puheensa, seuraava Koraanin jae ilmoitettiin:

Tänä päivänä Minä olen saattanut täydelliseksi teidän uskontonne ja sallinut mielisuosioni ylenpalttisesti tulla teidän osaksenne, olen armossani antanut Islaamin teidän uskonnoksenne. (Koraani 5:3)

Puheensa jälkeen Profeetta (sawa) kysyi jokaista antamaan uskollisuudenvalan Alille (as) ja onnittelemaan häntä. Heidän joukossaan, jotka niin tekivät, oli Umar bin al-Khattab, joka sanoi: “Hyvin tehty Ibn Abi Talib! Tänään sinusta tuli kaikkien uskovien miesten ja naisten valtiias.”

Eräs arabi, joka oli kuullut Ghadir Khummin tapauksesta, tuli Profeetan (sawa) luokse ja sanoi: “Sinä määräsit meitä todistamaan, ettei ole muuta jumaluutta paitsi Allah ja että sinä olet Allahin Lähettiläs. Me tottelimme sinua. Sinä määräsit meitä suorittamaan rukoukset viisi kertaa päivässä ja me tottelimme. Sinä määräsit meitä suorittamaan paaston Ramadan-kuukauden aikana ja me tottelimme. Sitten sinä määräsit meitä tarjoamaan pyhiinvaelluksen Mekkaan ja me tottelimme. **Mutta sinä et ole tyytyväinen kaikkeen tähän ja sinä nostit serkkusi kädelläsi ja määräsit hänet meidän valtiaaksemme sanomalla “hänelle, jolle minä olen valtiias (*mawla*), myös Ali on hänen valtiaansa (*mawla*)”. Onko tämä määräys Allahilta vai sinulta?”** Profeetta (sawa) sanoi: “Kautta Allahin, joka on ainoa Jumaluus! Tämä on Allahilta, Mahtavalta ja Erinomaiselta.”

Kuultuaan tämän mies kääntyi takaisin ja jatkoi naaraskamelinsa luo sanoen: “Oi Allah! Jos se, mitä Muhammad sanoi on oikein, sitten heitä meihin kivi taivaalta ja anna meidän kärsiä ankaraa kipua ja kärsimystä.” Hän ei ollut saavuttanut naaraskameliaan, kun Allah heitti häntä kohti kiven, joka löi häntä päähän, tunkeutui hänen ruumiiseensa ja jätti hänet kuolemaan. Tässä tilanteessa Allah, ylistetty, antoi tulla alas seuraavien jakeiden:

Eräs tiedonhaluinen kyseli, millainen on kuritus, joka on tuleva epäuskoisten osaksi. Ei kukaan voi sitä estää. Se tulee Jumalalta, nousevain portaitten Herralta. (Koraani 70:1-3)

Pitävätkö sunni-oppineet tätä tapausta edes autenttisenä?

Korkea-arvoisten sunni asiantuntijoiden, jotka ovat kertoneet tämän tapauksen sekä yksityiskohtaisesti että tiivistäen, määrä on mieltä ällistytävä! Tämä historiallinen tapaus oli kerrottu 110 Profeetan (sawa) seuralaisen (ra) välittämänä, 84 seuraajaa seuraavien sukupolvien aikana ja sitten monta sataa islamilaisen maailman oppinutta ensimmäiseltä vuosisadalta neljännelletoista vuosisadalle Hijran jälkeen (700-luvulta 2000-luvulle).

Nämä tilastot sisältävät ainoastaan välittäjät, jotka ilmaantuvat kertomuksissa, jotka ovat sunni-oppineiden raportoimia!

Hyvin pieni valikoima näitä lähteitä on annettu alhaalla. Monet näistä oppineista eivät ainoastaan viittaa Profeetan (sawa) julistukseen, mutta kutsuvat sitä myös autenttiseksi:

- al-Hakim al-Naysaburi, *al-Mustadrak'ala al-Sahihayn* (Beirut), volume 3, pp. 109-110, p. 133, p. 148, p. 533. Hän mainitsee painokkaasti, että tämä perimätieto on “*sahih* ” (aito) Al-Bukharin ja Muslimin kriterian mukaan ; al-Dhahabi on vahvistanut näkemyksensä.
- al-Tirmidhi, *Sunan* (Cairo), vol. 5, p. 633
- Ibn Majah, *Sunan*, (Cairo, 1952), vol. 1, p. 45
- Ibn Hajar al-'Asqalani, *Fath al-Bari bi Sharh Sahih al-Bukhari*, (Beirut), vol. 7, p. 61
- Al-'Ayni, *Umdat al-Qari Sharh Sahih al-Bukhari*, vol. 8, p. 584
- Ibn al-'Athir, *Jami` al-usul*, i, 277, no. 65;
- Al-Suyuti, *al-Durr al-Manthur*, vol. 2, p. 259 and p. 298
- Fakhr al-Din al-Razi, *Tafsir al-Kabir*, (Beirut, 1981), vol. 11, p. 53
- Ibn Kathir, *Tafsir Qur'an al-'Azim*, (Beirut), vol. 2, p. 14
- Al-Wahidi, *Asbab al-Nuzul*, p. 164
- Ibn al-'Athir, *Usd al-Ghaba fi Ma'rifat al-Sahaba*, (Cairo), vol.3, p. 92
- Ibn Hajar al-'Asqalani, *Tahdhib al-Tahdhib*, (Hyderabad, 1325), vol. 7, p. 339
- Ibn Kathir, *al-Bidayah wa al-Nihayah*, (Cairo, 1932), vol. 7, p. 340, vol. 5, p. 213
- Al-Tahawi, *Mushkil al-Athar*, (Hyderabad, 1915), vol. 2, pp. 308-9
- Nur al-Din al-Halabi al-Shafi'i, *al-Sirah al-Halabiyya*, vol. 3, p. 337
- Al-Zurqani, *Sharh al-Mawafiq al-Ladunniyya*, vol. 7, p. 13